

Verslaafd aan huiselijkheid

Vader, echtgenoot, ondernemer... MacJunky Kia Kamgar (39) is een gelukkig man. Hij heeft zijn kantoor aan huis. Tussen de spelende kinderen ontvangt hij zijn klanten en verpleegt hij hun zieke Macs.
'Als ik in deze ruimte zit, werk ik.'

MacJunky is een eenmanszaak in Amsterdam. In een aangenaam licht pand aan een gracht in het centrum combineert de Engelstalige Kia kantoor, huis en tuin. Zijn 3-jarige dochter Illy kijkt nieuwsgierig naar de vreemde mevrouw die haar papa's tijd in beslag neemt om over computers te praten. Illy spreekt Nederlands tegen hem, hij Engels tegen haar. Soms gebruiken ze beide talen door elkaar. Het 2-jarige broertje Bam slaapt; Kia's vrouw Rilana werkt buiten de deur. Een ongebruikelijk idyllisch intro, maar typerend voor de manier waarop MacJunky zijn werk en leven inricht: onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Blind date

Onder Kia's geblondeerde haar schuilt een volbloed Iraniër. Hij is 8 jaar als hij met zijn ouders naar Engeland verhuist. Op latere leeftijd voert de liefde hem naar Nederland. Tijdens een saai avond in Londen zit hij wat met ICQ te spelen. Een chat met Rilana uit Breda is zo interessant dat ze elkaar virtueel blijven opzoeken. Tijdens een vakantie in Nederland besluit hij haar te bellen. 'We kenden elkaar wel al aardig, maar toch voelde het als een *blind date*.'

Ze drinken wat en spelen *pool*. De klik die ze tijdens het chatten voelden, blijkt ook *in real life* te bestaan. Na maanden heen en weer reizen tussen Londen en Breda besluiten ze dat Rilana het best naar Londen kan verhuizen. 'Ik had daar mijn bedrijf, dus qua werk was het makkelijker als zij naar Engeland kwam.'

Na ruim vier jaar samenwonen, besluiten ze te trouwen: 'Dit was de vrouw waarmee ik mijn leven wilde delen.' Familie en vrienden verzamelen in Breda voor de bruiloft, omdat het tweetal elkaar op die locatie voor het eerst heeft ontmoet. Allerlei toevalligheden tijdens de voorbereidingen dragen bij tot het besluit om naar Nederland te verhuizen. Zo blijkt de ambtenaar die het paar in

de echt verbindt een voormalige leraar van Rilana's middelbare school. 'We voelden gewoon dat we in Nederland moesten zijn.' Kort na de bruiloft blijkt Rilana acht weken zwanger. 'Dat is het mooiste cadeau dat we konden krijgen!'

Taalbarrière

Het paar woont inmiddels twee jaar in Nederland. In Londen had Kia een Mac-reparatiebedrijf met vijf man personeel, maar hier wil hij wat anders. Vanuit Breda zoekt hij een baan, maar dat mislukt omdat hij geen Nederlands spreekt. 'Ik heb alle Mac-winkels afgebeld, maar ze zeiden: Je verstaat onze klanten niet.' Hij besluit toch maar weer voor zichzelf te beginnen en start opnieuw een reparatiebedrijf voor Apple-computers: MacJunky. Online adverteren en slim zoektechnologie toepassen zorgen ervoor dat hij overal in Google opduikt. 'De telefoon begint te rinkelen en heeft sindsdien niet meer stil gestaan.' Hoewel Kia goed Nederlands verstaat, merkt hij dat Nederlanders het erg leuk vinden om Engels te spreken. 'Taal is nooit een probleem.'

Lange termijn

Inmiddels woont het gezin in Amsterdam. Kia repareert Macs en bestelt wanneer nodig onderdelen voor zijn klanten, maar hij benadrukt dat hij geen winkel heeft. 'Ik doe alles met Macs, behalve verkopen. Ik ben een soort technisch consultant annex reparatiemannetje. Dat ik vanuit mijn huis werk, vind ik heerlijk. De mensen die hier komen, complimenteren me met hoe we wonen. Dat vind ik leuk om te horen. Soms nemen ze zelfs hun kinderen mee.'

Kia hangt tijdens het interview relax in zijn kantoorstoel, terwijl Illy af en toe op schoot kruipt. In zijn zomerse outfit en legergroene Crocs lijkt hij nog het meest op een Australische surfer.

'Mensen komen uit zichzelf naar me toe, ook met machines waar nog garantie opzit. Ik vind dit werk mooi en doe het op mijn eigen manier: ik luister naar m'n klanten en ga net wat langer door. Ik kan op korte termijn honderd euro verdienen door mensen af te zetten of op lange termijn duizend door mijn werk goed te doen. Ik houd er zelf ook niet van om belazerd te worden bij de garage of door de loodgieter. Niets ten nadele van Mac-winkels, maar de mensen die daar werken hebben een baan. Dit is mijn eigen zaak en dan kijk je toch wat verder.'

Een dak en een bord

Terwijl sommige mensen een verstrengeling tussen privé en werk niet prettig vinden, is Kia er juist een groot voorstander van. 'Als ik in deze ruimte zit, werk ik. Zaterdag belde er nog een vrouw in paniek over een iMovie-filmpje dat maandag online moest staan. Kom maar langs, zei ik. Filmpje gecomprimeerd, op mijn machine gezet en geupload. Klaar. Daar stuur je toch geen factuur voor? De klant was dolgelukkig en ik weet dat ze terugkomt.' Denk nu niet dat MacJunky een liefdadigheidsinstelling is die wat bijklust en rondhobby't. 'Ik had personeel in Engeland, maar ik wil geen groot bedrijf meer. Ik verdien genoeg geld om een dak boven mijn hoofd te betalen en mijn kinderen eten te geven.' Dat lukt hem uitstekend. Kia vertelt dat MacJunky een jaar na oprichting al bijna 500 klanten heeft.

Muzikale wortels

Kia's roots liggen in de muziek. Ooit richtte hij muziekstudio's in, produceerde liedjes en werkte voor televisie. Maar steeds vaker hielp hij technische problemen oplossen. Dat werd uiteindelijk het voornaamste deel van zijn werk. 'De relatie tussen Apple en muziek is al jaren gelden ontstaan. De Atari ST en de Falcon waren de eerste machines waarmee je muziek op de harde schijf kon opnemen. Toen de Mac volwassen werd, zo rond de Quadra 700 of 900, installeerde ik vaak de muzieksoftware Pro Tools voor klanten en trainde ik mensen in het gebruik. Ik was altijd geïnteresseerd in de technische kant van machines. Sinds ik 10 of 11 jaar was, haal ik dingen uit elkaar en zet ik ze weer in elkaar. Mijn eerste Mac was er een met twee floppy's: één voor het systeem en één voor Illustrator. Ik dacht enthousiast: 'Wat is dit dan?!' Vanaf dat moment is het gegroeid.'

Pc's in de Mac-wereld

'Ik houd vooral van de eenvoud van de Mac. Vaak kan een klant zijn eigen machine repareren, alhoewel dat natuurlijk afhangt van

wat hij er allemaal mee doet. Maar soms wil je gewoon dat iemand anders een probleem voor je oplost. Ik repareer mijn auto ook niet zelf. Sommige dingen laat je door een professional doen zodat jij je tijd voor iets anders kunt gebruiken.'

Kia groeide op met Macs. 'De oude machines, CX en FX, waren heel grote dozen. Snel en ontzettend duur. Nu zijn ze compacter en goedkoper. En sinds *the white era* zie je ze steeds meer. Laatst was ik ergens waar ze alleen maar een Mac hadden staan omdat hij zo mooi bij de winkel paste. Voor de rest gebruikten ze pc's.' Kia is niet zo'n MacJunky dat hij zich van andere computers afkeert. 'Iedereen gebruikt tegenwoordig Macs: van huisvrouwen tot directeurs. Maar sommige dingen moet je nog steeds op een pc doen; dat moeten Mac-fans zich realiseren. Niet alles werkt op emulatiesoftware. Er is een plaats voor pc's in de Mac-wereld. Dat zou andersom moeten zijn, maar vooral in de niet-creatieve branches is software soms zo specifiek dat het niet anders kan.'

Biervlekken

gevraagd naar het vreemdste geval van schade kan hij niet zo snel iets bedenken. 'Al die huishoudelijke ongelukjes lijken nogal op elkaar. Ik krijg veel 'wijn over de laptop'-schades. Dat heb je met dat draadloze werken.' Dan komt hij los. 'Wel vreemd was het geval van een man die zijn laptop aan de bar gebruikte en hem ongemerkt op een plas bier had gezet. De vlek was in zijn scherm gezogen. MacBook-schermen zijn te duur om te vervangen; dan kan je vaak beter een nieuwe laptop kopen. Of het scherm eraf slopen en het computerdeel aan een andere monitor koppelen.'

Bondi poppenhuis

Onder Kia's bureau zien we een dual 1,25 GHz G4. 'Mijn werkpaard. Dat staat daar rustig te rekenen.' Op zijn bureau prijken een Mac mini en een MacBook. 'Die mini is een Intel-machine voor testdoeleinden. De MacBook 216 met opgeschroefd RAM gebruik ik als mijn trouwe computer.' Hij pakt hem op, zwaait er wat mee en zegt: 'Dit ding is mijn kantoor.'

Voor een reparatiebedrijf ziet de kantoorruimte er heel netjes uit. Nergens slingeren kabels, schroefjes of oude machines. Alleen een paar G5's staan op aandacht te wachten en in een ruime Ikea-kast ligt een stapeltje laptops. 'Ik houd het graag netjes en werk de klussen het liefst zo snel mogelijk af. Ik heb ook wel een beetje opgeruimd voor MacFan', geeft Kia toe, 'maar een puinhoop is het nooit.'

Op de vide staat een leeggehaalde Bondi Blue: het binnenwerk is vervangen door kussens en de iMac fungeert nu als woonhuis voor een van Illy's poppen. Twee andere iMacs op een kast wachten nog op een ombouw tot lamp of misschien ook tot een soort poppenhuis. Kia weet het nog niet.

Dubbele protectie

Voor we afscheid nemen, krijgen we nog een tip mee. Kia pleit voor het geregeld vervangen van harde schijven. 'Mensen vertrouwen te veel op hun machines. Wat nu als al je foto's op je harde schijf staan en er gebeurt iets? Foto's zijn zo belangrijk. Je kunt wel een backup maken, maar ook die harde schijf kan de geest geven. Ik bewaar al mijn foto's zowel op cd-rom als op twee harde schijven. Ik vervang de harde schijven elke drie jaar. Ze gaan echt geen vijftig jaar mee, zoals de fabrikanten beweren. Neem geen risico: zo duur zijn ze niet meer. Ik bewaar alles op twee verschillende media en leg minstens één kopie op een andere locatie. Stel dat er brand uitbreekt en de foto's van je kinderen gaan in vlammen op. Je zou je meest waardevolle herinneringen verliezen!'

Informatie: www.macjunky.nl

